

rului *Constantin Filipescu*, care pe atunci era una din cele mai ospitaliere pentru Români și străini. Amestecul și întâlnirea aci cu mai mulți străini învățați i-a fost un fel de educațiune, ce și puté face cine-va în acel timp. Spiritul lui firesc și aplicațiunea la științe 'lă a făcut să adune cărțile românești tipărite până atunci. Trebuința de a înțelege multe din cărțile ce le citia, 'lă făcea să întrebe pe orî cine credea, că 'lă ar puté lumina asupra multor puncte mai alesă din mitologie, unde afla destul nutriment pentru spiritul său poetic. Talentul său trebuia să se dea pe față. Mumulénu începu a simți trebuința de a produce și el ceva. Ocasiunea cea mai firéscă pentru poesie e vârsta junetei (amorul). — Cele dintâi încercări poetice fură niște madrigale și elegii amoróse. Dupé aceea arestarea boerului Filipescu i dete causă de ajunsă a medita și a vedé valurile și necazurile vieței. Insoțind pe arestatul boer la moșia lui *Bucovul*, talentul său avu locul cel mai favorabil de a se desvolta în mjlocul naturei. Acolo scrise el mai multe elegii. Dupé acésta mórtea patronului său *Filipescu*, i dete ocasiune a face o elegie asupra morméntului acestui patriot însemnat.